

Burdun V. V. Directions of reformation of maintenance of labour studies at general schools of Ukraine.

This article discusses ways to reform the content of the subject "Labor Studies" in accordance with modern requirements of society, makes recommendations concerning the objects of labor, points to the need for modernization of the material base cabinets of service labor and educational workshops, and discusses options of updating the content of the lessons of labor studying. It is today necessary to find such going near determination of maintenance of labour studies of students, which would answer the necessities of modern society and labour-market, modern achievements of technique and technologies and at the same time to create terms for his realization.

Keywords: education, reformation, employment studying, development directions.

УДК: 37:640.43

Василенко О. В.

ОСОБЛИВОСТІ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ РЕСТОРАННОЇ СПРАВИ

У статті розкриті актуальність дослідження проблем стратегічного управління інноваційною діяльністю закладами ресторанного господарства. Запропоновані шляхи їх вирішення на рівні підготовки магістрів у вищих навчальних закладах з використанням інноваційних технологій управління процесами закладів ресторанного господарства. Доведено, що при оцінці ефективності загальної стратегії необхідно враховувати рівень інноваційності підприємства, виходячи з відповідності його перспективного розвитку наявному інноваційному потенціалу та беручи до уваги критерії ефективності загальної стратегії підприємства.

Ключові слова: управління ресторанним бізнесом, інноваційне управління рестораном, стратегічне управління, стратегічне управління інноваційною діяльністю, підготовка фахівців ресторанної справи, інноваційні технології управління.

На межі ХХ-ХХІ століть людство вступило в інноваційну добу, яка характеризується швидким зростанням змін у всіх сферах суспільного буття. Це час наукомістких технологій, прогресу фундаментальних наук, масштабних науково-технологічних проєктів. За таких умов джерелом сучасного розвитку суспільства та діяльності людини стає інноваційна діяльність, а відповідно інноваційні технології стають важливим інструментом всіх радикальних змін у розвитку людини і економічної системи в цілому.

Ефективні технічні, організаційні та економічні нововведення неодмінно призводять до помітних позитивних змін у процесах закладів ресторанного господарства. Один із основних недоліків у розвитку інноваційної сфери полягає у відсутності ефективної методики управління зазначеними процесами, що відповідала б національним особливостям та забезпечувала ефективний розвиток інноваційного потенціалу ресторанних закладів. Ефективна дієва система управління інноваційною діяльністю необхідна не тільки для суб'єктів господарської діяльності, що тільки створюються, але, перш за все, для вже діючих.

У вітчизняній господарській практиці традиційно зі всіх нововведень, що реалізуються на підприємствах, та частина, яка відноситься до сфери менеджменту, сприймається незвичайно, залишаючись у тіні як для самих підприємств ресторанного господарства, так і при проведенні досліджень по проблемам інновацій. В бізнесовій сфері склався стереотип про вторинність управлінських інновацій по відношенню до технологічних. В той же час важливість якісного та ефективного управління, ступінь його впливу на результати діяльності будь-якої організації не підлягають сумніву. Але сам інноваційний процес в сфері управління (на відмінну від сфери основного виробництва) залишається неясним. Для опису його особливостей, спробуємо визначити місце

стратегічних управлінських інновацій в інноваційній діяльності закладів ресторанного господарства.

Виходячи з цього постає проблема розробки оригінальних підходів до планування та стратегічного управління інноваційною діяльністю. Її розв'язання дозволить цілеспрямовано управляти розробкою і реалізацією ринково-орієнтованих стратегій інноваційного розвитку в ресторанных закладах України, забезпечити їх високу конкурентоспроможність на вітчизняному та міжнародних ринках, створити умови стійкого прогресивного зростання економічних показників.

Вперше визначення категорії “інновація” було запропоновано у 1911 р. австрійським вченим Й. А. Шумпетером [21]. У своїй праці “Теорія економічного розвитку” він узагальнив дослідження різних науковців та запропонував п'ять видів нових комбінацій категорії “інновація”. З того часу цими питаннями займалося багато вчених, застосовуючи різноманітні підходи та розглядаючи зазначений термін з власних позицій. Серед останніх робіт щодо визначення інновацій, з економічної точки зору, можна виділити дослідження К. Р. Макконелла, Б. Санто, Д. Ендрю, О. Є. Абрамешина, О. П. Молчанової, Р. А. Фатхутдінова, Ю. В. Вертакової, В. І. Плаксіна, О. І. Волкова, М. П. Денисенко та ін. З історично-філософської точки зору понятійно-термінологічні конструкції інноваційної економіки висвітлено у роботах С. Монтенегро, С. Р. Яголовського, С. О. Лебедева, В. Г. Єгоркіна.

Незважаючи на значну опрацьованість зазначеної проблеми, кожен автор одностороннє розглядає поняття “інновація”. В сучасних дослідженнях вченими досі не знайдено єдиного підходу та однозначної трактовки й розуміння сутності категорії “інновація”. Враховуючи недостатню теоретико-методологічну базу розробок даного питання, проблема невизначеності поняття “інновація” є актуальною, оскільки інновації є фундаментальним чинником прогресивного соціально-економічного розвитку країни.

Останнім часом окремі аспекти інноваційного розвитку сфери ресторанного господарства та оцінювання ефективності інноваційної політики підприємств цього виду діяльності висвітлювалися у працях Г. П'ятницької [16], О. Григоренко [16].

Проте комплексне дослідження інноваційних змін, що впливають на результати управління підприємствами ресторанного господарства (РГ), до цього часу не проводилось.

Досліджуючи більш детально аспекти інновацій в системі управління підприємствами (РГ), варто зауважити, що у науковій літературі до цього часу ще немає однозначного трактування поняття “інновації в системі управління підприємством”. Наприклад, Л. Прокопишин [14] визначає управлінську інновацію як зміну змісту функцій, технологій і організування процесу управління та методів роботи апарату управління, які підвищують ефективність діяльності підприємства в умовах невизначеного впливу чинників зовнішнього середовища на нього, внаслідок застосування компетенції менеджерів та використання нових інформаційних технологій.

Поряд з цим, Л. Чернобай та П. Кишеня [20] запропонували розуміти під “інноваціями в системі управління” сукупність впроваджених і / або вдосконалених організаційно-технічних рішень адміністративного, комерційного та іншого характеру, які обумовлюють зміни у формі реалізації взаємодії та розвитку відносин управління, виражених у законах і принципах менеджменту, а також у меті, функціях, структурі, методах і процесі управління. Отже, якщо Л. Покропишин пов'язує інновації в управлінні підприємствами тільки зі змінами в його адміністративній діяльності, то Л. Чернобай та П. Кишеня – зі змінами як в адміністративній, так і комерційній діяльності. Разом з тим вважаємо, що дані трактування є занадто громіздкими і більш слушну думку щодо визначення сутності управлінських інновацій представила у своїй книзі “Управління персоналом організації” А. Я. Кибанова [12]. Він запропонував розуміти під управлінськими нововведеннями будь-які організаційні рішення, системи, процедури або методи управління, що суттєво відрізняються від практики, яка вже склалася на

підприємстві і вперше використовуються у його діяльності.

Відповідно, інноваційна діяльність підприємства – це процес здійснення змін (інновацій), котрий полягає в перетворенні науково-технічних ідей у результат, який має практичне застосування [16]. В повному об'ємі інноваційна діяльність підприємства включає всі види науково-дослідницьких робіт (фундаментальні, пошукові, прикладні), проектні, технологічні, дослідно-конструкторські розробки, діяльність з освоєння новацій у виробництві та у їх споживачів, тобто реалізацію інновацій.

Інноваційна діяльність підприємства – складна динамічна система дії і взаємодії різних методів, факторів і органів управління, які займаються науковими дослідженнями, створенням нових видів продукції, вдосконаленням обладнання і предметів праці, технологічних процесів і форм організації виробництва на основі найновіших досягнень науки, техніки і передового досвіду; плануванням, фінансуванням і координацією науково-технічного прогресу; вдосконаленням економічних важелів і стимулів; розробкою системи мір з регулювання комплексу взаємообумовлених заходів, спрямованих на прискорення інтенсивного розвитку підприємства [19].

Микитюк П. П. відзначає, що інноваційна діяльність – це комплекс практичних дій, спрямованих на використання науково-технічних результатів для отримання нових або поліпшення існуючих виробів, технологій, методів управління [13].

На думку Стадника В. В. інноваційна діяльність – діяльність, спрямована на використання і комерціалізацію результатів наукових досліджень та розробок, випуск на ринок нових конкурентоспроможних товарів і послуг [18].

Метою дослідження є розробка і методика навчання системи стратегічного управління інноваційною діяльністю при підготовці фахівців ресторанної справи. Відповідно з поставленою метою були сформовані наступні завдання:

- аналіз інноваційної діяльності в рестораних закладах України;
- аналіз принципів та стратегії управління інноваційною діяльністю в закладах ресторанного господарства;
- характеристика методики навчання щодо ефективності стратегічного управління інноваційною діяльністю ресторанних закладів;
- дослідити впровадження методики навчання стратегічного управління інноваційною діяльністю при підготовці фахівців ресторанної справи.

В Україні до початку економічної кризи об'єктом управління у закладах ресторанного господарства був стабільний виробничий процес. Інноваційні процеси в цей період мали короткостроковий локальний характер. Однак нові економічні умови, що склалися сьогодні, вимагають інтенсивної інноваційної діяльності, підвищення уваги до ефективної організації досліджень і розробок, організації нововведень, зниження інноваційних ризиків. У діяльності організації на всіх стадіях життєвого циклу продукції поєднуються стабільний та інноваційний процеси. Вони взаємодоповнюють один одного: стабільний процес визначає інноваційні завдання, а результати інноваційної діяльності реалізуються у стабільному процесі діяльності.

Для успішного керування інноваційною діяльністю необхідно ретельне вивчення інновацій. Насамперед, необхідно вміти відрізнити інновації від несуттєвих видозмін у продуктах і технологічних процесах. Новизна інновацій оцінюється по технологічним параметрам, а також з ринкових позицій.

Інноваційна діяльність безпосередньо пов'язана з вдосконаленням нових знань, доведенням інноваційної ідеї до розробок конкретного товару, послуги чи технології, які користуються попитом на ринку у розрахунку одержання інноваційного прибутку. Така діяльність передбачає здійснення цілого комплексу практичних заходів з підготовки і організації виробничого процесу, модифікації продукту і технології, перепідготовку персоналу для виконання нового завдання, застосування нових технологій, обладнання.

Отже, здійснення закладом ресторанного господарства інноваційної діяльності в першу чергу залежить від інноваційного менеджменту, тобто від управління, орієнтованого на інноваційну діяльність.

Управління інноваційною діяльністю це сукупність взаємозв'язаних процесів планування, організації, мотивації та контролю, які забезпечують формування й досягнення цілей інноваційної діяльності підприємства [19].

Управління інноваційною діяльністю є складовою частиною загальної системи управління підприємством (РГ) і основним фактором, що забезпечує зростання ефективності роботи підприємства, поліпшення якості продукції тощо.

Управління інноваційною діяльністю здійснюється на всіх етапах розробки і впровадження в практичну підприємницьку діяльність закладів ресторанного господарства стратегічних програм і проектів, починаючи від управління розробкою ідей до впровадження інновацій і забезпечення їх раціонального використання.

Управління інноваційною діяльністю охоплює стратегічні та оперативні аспекти і має бути, з одного боку, націлене на створення або оперативне залучення інновацій, які забезпечуватимуть збереження і зміцнення ринкових позицій підприємства у тривалій перспективі, а з іншого – на систематичну й цілеспрямовану діяльність із вдосконалення існуючих технологій, прийомів і способів виконання роботи, завдяки яким життя інновацій подовжується.

Стратегічне управління інноваційною діяльністю націлене на реалізацію масштабних інноваційних проектів та визначає основні напрями в науково-технічній і виробничій діяльності підприємств (РГ) у сферах розроблення і впровадження нової продукції, залучення у виробничу діяльність нових ресурсів і технологій, освоєння нових методів організації виробництва. Для реалізації цих завдань необхідно розробляти плани і програми інноваційної діяльності; здійснювати обґрунтування проектів створення нових продуктів; розробляти ефективні організаційні форми управління; керувати ресурсним забезпеченням інноваційних програм та проектів. Плани і програми інноваційної діяльності складають на основі ретельного вивчення таких чинників зовнішнього середовища, як економічні, науково-технологічні, демографічні, екологічні, рівень конкуренції в галузі тощо. Водночас оцінюють реальні можливості підприємства РГ щодо інвестування інноваційних проектів, оскільки їх реалізація передбачає значні інвестиції, пов'язані із зміною техніко-технологічної бази.

Стратегічні аспекти управління інноваційною діяльністю закладів ресторанного господарства передбачають: розробку і впровадження нового продукту (страв, послуг); залучення нових продовольчих ресурсів і сировини; освоєння нових методів організації праці у всіх підсистемах закладу ресторанного господарства. До оперативних аспектів управління інноваційною діяльністю закладів ресторанного господарства віднесемо: оперативне календарне планування виробничо-торговельної діяльності закладу ресторанного господарства; розробку системи залучення споживачів продукції закладу в умовах падіння купівельної спроможності населення; розробку системи стимулювання.

Формування ефективних організаційних форм управління інноваціями підвищує чутливість підприємства (РГ) до змін і його здатність гнучко переналагоджуватися, реагуючи на сигнали зовнішнього середовища.

Важливим є той факт, що підвищення ефективності інноваційної діяльності підприємств до рівня, якого вимагають ринкові відносини, значною мірою залежить від обраної стратегії управління в сучасних умовах підвищеної ризикованості фінансових ринків та зростання загального рівня ризикованості найефективнішого ведення стратегії скоординованого (інтегрованого) управління реальними інноваційними проектами підприємств (РГ). При опрацюванні стратегічних напрямів інноваційної діяльності підприємств у світовій практиці ця стратегія розглядається як єдиний раціональний підхід до управління фінансами підприємств, спроможний забезпечити їх виживання у

висококонкурентному ринковому середовищі. В межах інтегрованої стратегії формується найбільш загальний, глобальний підхід до управління, який потребує координації різноманітних специфічних функцій, спрямованих на досягнення поставлених підприємством інноваційних цілей.

Водночас, оскільки численні завдання в процесі управління будь-яким підприємством (РГ) можна об'єднати, звівши до виконання ряду базових управлінських функцій: планування, організації, мотивації та контролю, то, на наш погляд, напрямами можливих інновацій у системі стратегічного управління підприємством (РГ) є методи реалізації названих вище функцій, а також способи їх розподілу на підприємстві через організаційні структури управління.

Навички стратегічного управління інноваційною діяльністю закладами ресторанного господарства в більшій мірі необхідно формувати на рівні магістерської підготовки. В Київському університеті туризму, економіки і права з метою формування у майбутніх фахівців напряму підготовки 8.14010101 “Готельно і ресторанна справа” стратегічного управління інноваційною діяльністю запропоновано доповнити навчальну програму нормативної дисципліни професійної і практичної підготовки “Інноваційні ресторани технології” змістовим модулем “Інноваційні ресторани технології в управлінні закладами ресторанного господарства”.

Для моделювання процесів діяльності закладу ресторанного господарства нами розроблене програмне забезпечення “**GMS Ресторан**” (віртуальний ресторан), що дозволить зрозуміти модель побудови стратегічного управління інноваційною діяльністю підприємствами ресторанного господарства, яка заснована на сучасних підходах менеджменту. В програмному забезпеченні враховано і реалізовано системи ключових показників контролю та управління закладами ресторанного господарства.

Завдяки навчальному посібнику “Інноваційні ресторани технології: автоматизована система управління “**GMS Ресторан**”, який розроблено автором та впроваджено у навчальний процес Київського університету туризму, економіки і права, формуються компетенції управління бізнес-процесами закладів ресторанного господарства [4].

Навчальний посібник рекомендований для студентів освітньо-кваліфікаційного рівня “магістр” спеціальності 8.14010101 “Готельно і ресторанна справа”, а також може бути корисним для бакалаврів, аспірантів, управлінців та інших практичних працівників галузі.

В більшості студентів під час вивчення змістового модулю “Інноваційні технології в управлінні закладами ресторанного господарства” навчальної дисципліни “Інноваційні ресторани технології” сформувався високий рівень знань щодо стратегічного управління в інноваційній діяльності, про що свідчить аналіз результатів початкової діяльності: матеріали звітів і презентацій.

Висновки

1. Обґрунтовано поняття, пов'язані зі стратегічним управлінням інноваційною діяльністю, а саме “інновації в системі управління підприємством”, “інноваційна діяльність підприємства”, “управління інноваційною діяльністю”, “стратегічне управління інноваційною діяльністю”. Визначена сутність та роль стратегічного управління інноваційною діяльністю в розвитку сучасної економічної системи України.

2. Оцінено сучасний стан стратегічного управління, показано, що більшість підприємств (РГ) у практичній діяльності не приділяють достатньої уваги власним інноваційним стратегіям.

3. Для формування компетенції стратегічного управління інноваційною діяльністю запропоновано доповнити навчальну програму нормативної дисципліни професійної і практичної підготовки “Інноваційні ресторани технології” змістовим модулем “Інноваційні ресторани технології в управлінні закладами ресторанного господарства” для студентів спеціальності 8. 14010101 “Готельно і ресторанна справа”, що дозволить вирішити питання стратегічного управління і ефективності прийняття управлінських

рішень.

4. Доведено, що при оцінці ефективності загальної стратегії необхідно враховувати рівень інноваційності підприємства, виходячи з відповідності його перспективного розвитку наявному інноваційному потенціалу та беручи до уваги критерії ефективності загальної стратегії підприємства.

Використана література:

1. *Ансофф І.* Нова корпоративна стратегія / І. Ансофф. – СПб : Пітер, 2009. – 370 с.
2. *Ансофф І.* Стратегічне управління / І. Ансофф. – М. : Економіка, 2003. – 40 с.
3. *Барінов В. А.* Економіка фірми: Стратегічне планування. Навчальний посібник / В. А. Барінов. – М. : КноРус, 2005. – 240 с.
4. *Василенко О. В.* Інноваційні ресторани технології: автоматизована система управління “GMS Ресторан”: навч. посіб. / О. В. Василенко. – К. : Видавництво КУТЕП, 2014. – 231 с.
5. *Вінокуров В. А.* Організація стратегічного управління на підприємстві / В. А. Вінокуров. – М. : Центр економіки та маркетингу, 2006. – 24 с.
6. *Віханський О. С.* Стратегічне управління / О. С. Віханський. – М. : Економіст, 2006. – 296 с.
7. *Глуценко І. І.* Стратегічне управління інноваційною діяльністю / І. І. Глуценко. – К. : Вид-во : ТОО НЦП “Крила”, 2006. – 356 с.
8. *Гусєв Ю. В.* Стратегія розвитку підприємства / Ю. В. Гусєв. – СПб. : Вид-во СПбУЕФ, 2002. – 240 с.
9. *Гапоненко А. Л.* Стратегічне управління. Посібник / А. Л. Гапоненко, А. П. Панкрухін. – Москва : Омега-Л, 2004. – 69 с.
10. *Єфремов В. С.* Стратегія бізнесу / В. С. Єфремов. – М. : Фінпрес, 2006. – 37 с.
11. *Книш М. І.* Стратегічне управління корпораціями / М. І. Книш, В. В. Пучков, Ю. В. Тютіков. – СПб. : Культ-інформ-прес, 2002. – 58 с.
12. *Кибанова А. Я.* Управление персоналом организации. Учеб. для вузов / А. Я. Кибанова. – М. : ИНФРА-М, 2003. – 638 с.
13. *Микитюк П. П.* Інноваційна діяльність : навчальний посібник. для студ. вищ. навч. закл. / П. П. Микитюк. – К. : Центр учбової літератури, 2009. – 392 с.
14. *Прокопишин Л. П.* Управлінські інновації та особливості їх використання на машинобудівних підприємствах в сучасних умовах / Л. П. Прокопишин. – Вісник Національного університету “Львівська політехніка”, 2008. – № 628. – 628-633 с.
15. *П’ятницька Г.* Сучасні проблеми інноваційного розвитку ресторанного господарства України / Г. П’ятницька, О. Григоренко. – Вісник КНТЕУ: 2005. – № 1. – 5-11 с.
16. *П’ятницька Г. Т.* Управління підприємством в епоху глобалізму : [монографія] / Г.Т. П’ятницька. – К. : “Логос”, 2006. – 568 с.
17. *Стадник В. В.* Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / В. В. Стадник, М. А. Йохна. – Хмельницький : ХНУ, 2011. – 327 с.
18. *Тичинський А. В.* Управління інноваційною діяльністю компаній: сучасні підходи, алгоритми, досвід / А. В. Тичинський. – Таганрог : ТРТУ, 2006. – 569 с.
19. *Чернобай Л. І.* Сутність і специфічні особливості інновацій в системі управління / Л. І. Чернобай, П. Б. Кишеня [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://investycii.org/investuvanya/konferentsiji/problemy-formuvanya-ta-rozvytku-inovatsijnoji-infrastruktury/sutnist-i-spetsyfichni-osoblyvosti-inovatsij-v-systemi-upravlinya.html>.
20. *Шумпетер Й. А.* Теория экономического развития / Й. А. Шумпетер ; [научн. ред. рус. перевода А. Г. Милейковский]. – М. : Прогресс, 1982. – 321 с.

References:

1. *Anosoff I.* Nova korporativna stratehiia / I. Anosoff. – SPb : Piter, 2009. – 370 s.
2. *Anosoff I.* Stratehichne upravlinnia / I. Anosoff. – M. : Ekonomika, 2003. – 40 s.
3. *Barinov V. A.* Ekonomika firmy: Stratehichne planuvannia. Navchalnyi posibnyk / V. A. Barinov. – M. : KnoRus, 2005. – 240 s.
4. *Vasylenko O. V.* Innovatsiini restoranni tekhnologii: avtomatyzovana sistema upravlinnia “GMS Restoran”: navch. posib. / O. V. Vasylenko. – K. : Vydavnytstvo KUTEP, 2014. – 231 s.
5. *Vinokurov V. A.* Orhanizatsiia stratehichnoho upravlinnia na pidpriemstvi / V. A. Vinokurov. – M. : Tsentr ekonomiky ta marketynhu, 2006. – 24 s.
6. *Vikhanskyi O. S.* Stratehichne upravlinnia / O. S. Vikhanskyi. – M. : Ekonomist, 2006. – 296 s.

7. Hlushchenko I. I. Stratehichne upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu / I. I. Hlushchenko. – Vyd-vo: TOO NTSP "Kryla", 2006. – 356 s.
8. Husiev Yu. V. Stratehiia rozvytku pidpriemstva / Yu. V. Husiev. – SPb.: Vyd-vo SPbUEF, 2002. – 240 s.
9. Haponenko A. L. Stratehichne upravlinnia. Posibnyk / A. L. Haponenko, A. P. Pankruhin. – Moskva: Omeha-L, 2004. – 69 s.
10. Yefremov V. S. Stratehiia biznesu / V. S. Yefremov. – M.: Finpres, 2006. – 37 s.
11. Knysh M. I. Stratehichne upravlinnia korporatsiiamy / M. I. Knysh, V. V. Puchkov, Yu. V. Tiutikov. – SPb.: Kult-inform-pres, 2002. – 58 s.
12. Kibanova A. Ya. Upravlenie personalom organizatsii. Ucheb. dlya vuzov / A. Ya. Kibanova. – M.: INFRA-M, 2003. – 638 s.
13. Mykytiuk P. P. Innovatsiina diialnist: navchnyi posibnyk dlia stud. vyshch. navch. zakl. / P. P. Mykytiuk. – K.: Tsentri uchbovoi literatury. 2009. – 392 s.
14. Prokopyshyn L. P. Upravlinnski innovatsii ta osoblyvosti yikh vykorystannia na mashynobudivnykh pidpriemstvakh v suchasnykh umovakh / L. P. Prokopyshyn: Visnyk Natsionalnoho universytetu "Lvivska politehnika", 2008. – № 628. – S. 628-633.
15. Piatnytska H. T. Suchasni problemy innovatsiinoho rozvytku restorannoho hospodarstva Ukrainy / H. Piatnytska, O. Hryhorenko. – Visnyk KNTEU: 2005. – № 1. – S. 5-11.
16. Piatnytska H. T. Upravlinnia pidpriemstvom v epokhu hlobalizmu: [monohrafiia] / H. T. Piatnytska – K.: "Lohos", 2006. – 568 s.
17. Stadnyk V. V. Stratehichne upravlinnia innovatsiinym rozvytkom: navch. posib. dlia stud. vyshch. navch. zakl. / V. V. Stadnyk, M. A. Yokhna. – Khmelnytskyi: KHNU, 2011. – 327 s.
18. Tychynskyi A. V. Upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu kompanii: suchasni pidkhody, alhorytmy, dosvid / A. V. Tychynskyi. – Tahanroh: TRTU, 2006. – 569 s.
19. Chernobai L. I. Sutnist i spetsyfichni osoblyvosti innovatsii v systemi upravlinnia / L. I. Chernobai, P. B. Kyshenia [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu: <http://investyicii.org/investuvanya/konferentsii/problemy-formuvannya-ta-rozvytku-inovatsiinoji-infrastruktury/sutnist-i-spetsyfichni-osoblyvosti-inovatsij-v-systemi-upravlinnya.html>.
20. Shumpeter Y. A. Teoriya ekonomicheskogo razvitiya / Y. A. Shumpeter; [nauchn. red. rus. perevoda A. G. Mileyskovskiy]. – M.: Progress, 1982. – 321 s.

Василенко Е. В. Особенности стратегического управления инновационной деятельностью при подготовке специалистов ресторанного дела.

В статье раскрывается актуальность исследования проблем стратегического управления инновационной деятельностью заведениями ресторанного хозяйства. Предложены пути их решения на уровне подготовки магистров в высших учебных заведениях с использованием инновационных технологий управления процессами заведений ресторанного хозяйства. Доказано, что при оценке эффективности общей стратегии необходимо учитывать уровень инновационности предприятия, исходя из соответствия его перспективного развития имеющемуся инновационному потенциалу и принимая во внимание критерии эффективности общей стратегии предприятия.

Ключевые слова: *управление ресторанным бизнесом, инновационное управление рестораном, стратегическое управление, стратегическое управление инновационной деятельностью, подготовка специалистов ресторанного дела, инновационные технологии управления.*

Vasilenko O. V. Features of strategic management innovative activity at preparation of specialists of restaurant business.

In the articles exposed actuality of research of problems of strategisnogo management innovative activity by establishments of restaurant economy. Offered ways of their decision at the level of preparation of master's degrees in higher educational establishments with the use of innovative technologies of management the processes of establishments of restaurant economy. It is well-proven that at the estimation of efficiency of general strategy it is necessary to take into account the level of інноваційності enterprise, coming from accordance of him perspective development to present innovative potential and having regard to the criteria of efficiency of general strategy of enterprise.

Keywords: *Restaurant business management, innovative management, strategic management, strategic management, preparation of specialists of restaurant business, innovative technologies of management, innovative activity, a restaurant.*